

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОГО ПОПИТУ

К.е.н. О.Г. Бровкова, О.І. Серебров

Одеський національний політехнічний університет
Україна, м. Одеса

Безальтернативною умовою досягнення довготривалих, позитивних темпів економічного зростання як реального сектора економіки, так і окремих підприємств є активна інноваційна та інвестиційна діяльність. Інвестиції займають одне з чільних місць в розвитку економічних процесів, вони є одним із найбільш вагомих, визначальних факторів розвитку будь-якої держави. За їх допомогою можливо стабілізувати соціально-економічне зростання та розвиток окремих суб'єктів підприємницької діяльності та покращити рівень одержуваних прибутків. Забезпечення стійкого положення підприємства на ринку та його економічного розвитку в довгостроковому періоді вимагає відповідної інвестиційної підтримки. Це обумовлює необхідність створення системи управління інвестиційною діяльністю на основі науково виваженого передбачення її напрямків і форм, забезпечення реалізації загальних цілей розвитку підприємства та адаптування до умов зовнішнього мінливого середовища його функціонування.[1]

Інвестиції відіграють важливу роль як на макро, так і на мікро рівні. По суті вони визначають майбутнє країни в цілому, окремого суб'єкта господарювання і є локомотивом у розвитку економіки.[2]

Саме поняття інвестиції (від лат. *investio* - одягаю) означає вкладення капіталу в галузі економіки усередині країни і за кордоном. Розрізняють фінансові (купівля цінних паперів) і реальні інвестиції (вкладення капіталу в промисловість, сільське господарство, будівництво, освіта та ін.)[3]

Правильне економічне обґрунтування інвестицій і розробка на цій основі оптимального плану інвестицій на підприємстві є необхідною, але недостатньою умовою для їх раціонального використання, так як після

цього йде процес здійснення плану інвестицій, і від того, як він буде реалізований на підприємстві, залежатиме ефективність використання інвестицій.[3]

Інвестиційна стратегія являє собою систему довгострокових цілей інвестиційної діяльності організації, що визначаються загальними завданнями її розвитку та інвестиційної ідеологією, а також вибір найбільш ефективних шляхів їх досягнення.[4]

Інвестиційну стратегію можна представити як генеральний напрямок (програму, план) інвестиційної діяльності організації, проходження якому в довгостроковій перспективі повинно привести до досягнення інвестиційних цілей і отримання очікуваного інвестиційного ефекту. Інвестиційна стратегія визначає пріоритети напрямів і форм інвестиційної діяльності організації, характер формування інвестиційних ресурсів і послідовність етапів реалізації довгострокових інвестиційних цілей, що забезпечують передбачений загальний розвиток організації.[5]

Найважливішою умовою формування стратегії управління інвестиціями є інтенсивність змін факторів зовнішнього інвестиційного середовища. Висока динаміка основних макроекономічних показників, пов'язаних з інвестиційною активністю організацій, темпи науково-технологічного прогресу, часті коливання кон'юнктури інвестиційного ринку, непостійність державної інвестиційної політики і форм регулювання інвестиційної діяльності не дозволяють ефективно управляти інвестиціями підприємства на основі лише раніше накопиченого досвіду і традиційних методів фінансового менеджменту . У цих умовах відсутність розробленої інвестиційної стратегії, адаптованої до можливих змін факторів зовнішнього інвестиційного середовища, може привести до того, що інвестиційні рішення окремих структурних підрозділів організації носитимуть різноспрямований характер, приводити до виникнення протиріч і зниження ефективності інвестиційної діяльності в цілому.[5]

Розроблена інвестиційна стратегія забезпечує механізм реалізації

довгострокових загальних та інвестиційних цілей економічного і соціального розвитку підприємства в цілому і його структурних одиниць. Вона дозволяє реально оцінити інвестиційні можливості підприємства, забезпечити максимальне використання його внутрішнього інвестиційного потенціалу і можливість активного маневрування інвестиційними ресурсами.[5]

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА

1. Куліков А.І. - директор з економіки ТОВ “Шляхове будівництво “АЛЬТКОМ”, м. Донецьк
2. Балабанов І. Т. – Фінансовий менеджмент. - М.: Финансы и статистика 1994.
3. Шеремет А. Д. – Фінанси підприємств. - М.: Инфра-М., 1998.
4. Бандурін О. В. – Система інвестиційних взаємовідносин.
5. Бланк І. А. – Інвестиційний менеджмент. –М.: Ельга, Ніка-Центр, 2001.